

[Statsministeren.]

medlem hr. Erik Eriksen mener, klare sig uden nogen hjælp, så vil det jo være godt. Men giv mig så en forklaring på, hvorfor formanden for mejeriernes fællesorganisation, hr. Overgaard, hvorfor venstremanden, landstingsmand Hauch, går ind for dette forslag og henstiller, at det bliver gennemført. Hvorfor? Den ærede ordfører vil vel ikke påstå, at dette skulle skyldes, at man vil søge en uberettiget støtte hos staten. Forholdet er vel snarere, at alle i dag er klar over, at en rationalisering og modernisering af Danmarks mejerier er tiltrængt, men at det er vanskeligt at komme i gang hermed, både fordi det ikke er let at skaffe den nødvendige finansiering, og fordi en række forhold spiller ind på dette område og nødvendiggør et særligt incitament. Hvorfor går de ærede ordførere, som begge så stærkt påpeger værdien af en sænkning af omkostningsniveauet, så stærkt imod dette forslag? Det har vi ikke fået noget svar på.

Den ærede ordfører hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte en udtalelse, der på afslørende måde kaster lys over det konservative partis stilling til de penge- og finanspolitiske problemer. Den ærede ordfører udtalte, at han ikke ville være med til at pine yderligere 100 mill. kr. ud af befolkningen gennem skatter for at frembringe et overskud på statsbudgettet, hvis man samtidig med rund hånd øste 100 mill. kr. ud af Marshallpengene til mejerirationalisering o. s. v. Som udtalt både i regeringens programtale og af finansministeren, er tilvejebringelsen af et overskud på statsbudgettet et centralt led i regeringens antiinflationiske politik, og jeg har hidtil troet, at man i hvert fald var enig herom. Vi vil fra regeringens side, som det også tidligere er udtalt, gerne forhandle om, hvorledes det nødvendige overskud på statsregnskabet skal tilvejebringes. Iøvrigt synes den ærede ordfører at glemme, at der ikke er tale om, at de 100 mill. kr. fra genopbygningsfonden skal udbetales på eet år. Endelig vil de midler, der anvendes af genopbygningsfonden, blive brugt til direkte udvidelse af de investeringer, som er væsentlige for genopbygningen, medens en skattelettelse af tilsvarende størrelse for en væsentlig del vil blive anvendt af borgerne til udvidet forbrug.

Ingen af de ærede ordførere kom med direkte og konkrete forslag om besparelser på finansloven. Alle de højtidelige taler forleden og henstillinger var nu, efter at jeg havde stillet spørgsmålet om, hvor det var, man ville spare, reduceret til ønsket om en

kritisk gennemgang. Den ærede ordfører hr. Erik Eriksen henviste til den engelske regerings spareprogram. Mon han ikke skulle have tænkt lidt nærmere over sagen, før han drog denne sammenligning med England. Der er vel ikke tvivl om, at man i England ikke er kommet så langt med at bekæmpe inflationstendenserne, som vi er i Danmark. Herpå tyder bl. a., at der jo i England fortsat er knaphed på arbejdskraft.

Vi er fra regeringens side helt enig med de ærede ordførere, når de påpeger nødvendigheden af at indføre besparelser. Man måtte imidlertid forstå de ærede ordføreres udtalelser således, at regeringen gennemtvang udgifter, som partierne her til højre i salen ikke er gået ind for. Både finansministeren og jeg påpegede, at dette ikke har været tilfældet, og de ærede ordførere har ikke med eet ord afkræftet denne fremstilling. Jeg gentager derfor, at sparsommelighedstale i den form, de ærede ordførere anvendte, er billig.

I min tale i går uddybede jeg nærmere den linie for den økonomiske politik, som var lagt i programtalen. Den ærede ordfører hr. Erik Eriksen var til trods herfor stadig ikke nået til fuld klarhed over, hvilken økonomisk politik regeringen ville føre. Det er måske heller ikke muligt for mig at gøre dette klart for den ærede ordfører, men jeg skal gerne for en sikkerheds skyld nævne hovedpunkterne.

1) De prisstigninger, som nødvendigvis følger af devalueringen, må begrænses mest muligt.

2) Om fornødent må prisniveauet holdes nede ved en udvidelse af pristilskudsordningerne.

3) Den størst mulige begrænsning af prisstigningerne er også nødvendig for at fastholde omkostningsniveauet, som også bør reduceres gennem rationalisering og modernisering af produktionsapparatet.

4) Restriktioner og rationeringer skal afvikles i takt med de muligheder, som genopbygningen tillader.

5) En høj og stabil og produktiv beskæftigelse må tilstræbes, og endelig

6) Må de sociale reformer fremmes inden for de rammer, den almindelige økonomiske udvikling tillader, og i takt med genopbygningen.

Det, jeg her har nævnt, har været målet for regeringens økonomiske politik i de forløbne 2 år, og det vil fortsat være det.

Inden jeg går over til mine afsluttende bemærkninger, bør jeg også nævne, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen, vel